

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 6C/1/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5611203862
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Žišková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2012:5611203862.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš, samosudkyňou JUDr. Ivetou Žiškovou, v právnej veci navrhovateľa T. Š., A.. XX. XX. XXXX, W. Ž. A. M., Š.. P. XX/XX, zastúpeného SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., Advokátska kancelária so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 36 862 711, proti odporcovi U. Q., A.. XX. XX. XXXX, A. W. Ž. A. M., U. XX/XX, t. č. na neznámom mieste, zastúpeného O. Q., W. Ž. A. M., U. XX/XX, v konaní o zaplatenie 664,-eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi 664,-eur a poplatok z omeškania pol promile za každý deň omeškania zo sumy 332,-eur od 21. 01. 2010 do zaplatenia a pol promile za každý deň omeškania zo sumy 332,-eur od 21. 02. 2010 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Navrhovateľovi sa p r i z n á v a náhrada trov konania 39,50 eura a trov právneho zastúpenia 381,87 eura, spolu 421,37 eura, ktoré je odporca povinný zaplatiť Advokátskej kancelárii SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom v Bratislave, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Návrhom, doručeným súdu dňa 04. 05. 2011, uplatnil navrhovateľ voči odporcovi pohľadávku 664,-eura a úrok z omeškania 9 % ročne zo sumy 332,-eur od 21. 01. 2010 do zaplatenia a zo sumy 332,-eur od 21. 02. 2010 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania. Navrhovateľ žiadal vo veci vydať platobný rozkaz. Na výzvu súdu v zmysle § 172 ods. 7 O. s. p. navrhovateľ upravil návrh na vydanie platobného rozkazu tak, že žiadal priznať istinu 664,-eur a poplatok z omeškania vo výške pol promile denne zo sumy 332,-eur od 21. 01. 2010 do zaplatenia a pol promile denne zo sumy 332,-eur od 21. 02. 2010 do zaplatenia a priznať náhradu trov konania. Súd na základe takto upraveného návrhu vydal dňa 08. 08. 2011 pod č. k. 6Ro/52/2011-30 platobný rozkaz, ktorým návrhu vyhovel. Platobný rozkaz sa však nepodarilo doručiť odporcovi do vlastných rúk, nakoľko tento sa zdržiava na neznámom mieste, a preto súd uznesením 6C/1/2012-60 zo dňa 20. 03. 2012, platobný rozkaz zrušil v plnom rozsahu a vo veci nariadil pojednávanie. Predmetom konania v zmysle § 172 ods. 7 O. s. p. potom zostal nárok v rozsahu, v akom bol vydaný platobný rozkaz.

Navrhovateľ, zastúpený advokátom, na pojednávaní zotrval na uplatnenom nároku. Uviedol, že navrhovateľ prenajal odporcovi byt, ktorý mal vo svojom vlastníctve, na dobu 3 mesiacov, t. j. od 10. 12. 2009 do 09. 03. 2010. Mesačné nájomné bolo dojednané vo výške 332,-eur, pričom odporca zaplatil nájomné iba za prvý mesiac teda vtedy, keď prevzal byt do užívania. Za ďalšie dva mesiace odporca nájomné nezaplatil a to ani na základe predsporovej výzvy zo dňa 21. 01. 2011. Z toho dôvodu navrhovateľ uplatnil nárok na súde.

Opatrovníčka odporcu bola riadne a včas predvolaná na pojednávanie, ktoré sa uskutočnilo dňa 15. 05. 2012, keď doručenie zásielky mal súd vykázané fikciou podľa

§ 47 ods. 2 O. s. p. Súd potom vec prejednal aj v neprítomnosti opatrovníčky odporcu, pričom podľa § 101 ods. 2 O. s. p. prihliadol na obsah spisu a vykonané dôkazy.

Listinnými dôkazmi bolo preukázané, že navrhovateľ prenajal na základe nájomnej zmluvy uzavretej písomne dňa 10. 12. 2009, odporcovi svoj byt v Ž. A. M., Č. W. X, Q. Č.. X, Č. X. XXX, A. J. T. M. XXX/X-X, na dobu určitú od 10. 12. 2009 do 09. 03. 2010. Zmluvné strany si dojednali nájomné za byt (garsónku) vo výške 332,-eur na mesiac. Odporca zaplatil navrhovateľovi nájomné za prvý mesiac, t. j. od 10. 12. 2009 do 09. 01. 2010 vo výške 332,-eur, o čom navrhovateľ vystavil príjmový pokladničný doklad zo dňa 10. 12. 2009. Podľa tvrdenia navrhovateľa, odporca za ďalšie dva mesiace už nájomné nezaplatil, pričom predmet nájmu užíval.

Podľa § 685 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „Obč. zák.“) nájom bytu vzniká nájomnou zmluvou, ktorou prenajímateľ prenecháva nájomcovi za nájomné byt do užívania, a to buď na dobu určitú, alebo bez určenia doby užívania; nájomná zmluva spravidla obsahuje aj opis príslušenstva a opis stavu bytu. Nájom bytu je chránený; ak nedôjde k dohode, možno ho vypovedať len z dôvodov ustanovených v zákone.

Podľa § 686 Obč. zák.

(1) Nájomná zmluva musí obsahovať označenie predmetu a rozsahu užívania, výšku nájomného a výšku úhrady za plnenia spojené s užívaním bytu alebo spôsob ich výpočtu. Mala by tiež obsahovať aj opis príslušenstva a opis stavu bytu. Ak sa nájomná zmluva neuzavrela písomne, vyhotoví sa o jej obsahu zápisnica.

(2) Ak doba nájmu nie je dohodnutá, predpokladá sa, že zmluva o nájme sa uzavrela na dobu neurčitú.

Podľa § 697 Obč. zák. ak nájomca nezaplatí nájomné alebo úhradu za plnenia poskytované s užívaním bytu do piatich dní po jej splatnosti, je povinný zaplatiť prenajímateľovi poplatok z omeškania.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že navrhovateľ prenajal odporcovi byt (garsónku) na dobu 3 mesiace, pričom pri uzatváraní nájomnej zmluvy bolo dojednané nájomné vo výške 332,-eur mesačne, pričom za prvý mesiac prenájmu sa nájomca zaviazal vyplatiť nájomné v hotovosti v deň vstupu nájmu do užívania a za ďalšie dva mesiace sa zaviazal uhradiť nájomné hotovostnou formou bez vyzvania prenajímateľom najneskôr do 20. dňa v mesiaci za príslušný mesiac prenájmu. Odporca preukázateľne zaplatil nájomné iba za prvý mesiac nájmu a podľa tvrdenia navrhovateľa nájomné za ďalšie dva mesiace, spolu 664,-eur, nezaplatil a to napriek písomnej výzve zo dňa 21. 01. 2011. Toto tvrdenie navrhovateľa nebolo v konaní vyvrátené, a potom súd vychádzal z listinných dôkazov, na základe ktorých navrhovateľovi priznal uplatnenú istinu 664,- eur.

Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Obč. zák. dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Obč. zák. ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 4 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v platnom znení, poplatok z omeškania je za každý deň omeškania jedno promile dlžnej sumy, najmenej však 0,83 eura za každý i začatí mesiac omeškania.

Odporca sa zaviazal zaplatiť nájomné vždy do 20. dňa toho ktorého mesiaca. Navrhovateľ nezaplatil nájomné v dohodnutej lehote, a preto je povinný od nasledujúceho dňa po splatnosti platiť poplatok z omeškania, ktorý v zmysle citovanej právnej úpravy je maximálne jedno promile dlžnej sumy za každý deň omeškania. Navrhovateľ žiadal nižší poplatok z omeškania - pol promile dlžnej sumy za každý deň omeškania, a potom súd, ktorý je návrhom viazaný, priznal navrhovateľovi uplatnený poplatok z omeškania.

Navrhovateľ mal v konaní plný úspech, pričom si uplatnil náhradu trov konania pozostávajúcu zo zaplateného súdneho poplatku 39,50 eura a trov právneho zastúpenia spolu vo výške 616,-eur. S poukazom na ustanovenie § 142 ods. 1 O. s. p. súd navrhovateľovi priznal náhradu trov konania potrebných na účelné uplatnenie práva v tomto konaní.

Navrhovateľovi vznikli trovy 39,50 eura v súvislosti so zaplatením súdneho poplatku za návrh. Navrhovateľ bol v konaní zastúpený advokátom (advokátskou kanceláriou), ktorému patrí vzhľadom na tarifnú hodnotu sporu, odmena po 51,45 eura za každý úkon právnej služby. V súvislosti s týmto konaním podľa § 14 ods. 1 vyhlášky 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej „vyhláška“) patrí advokátskej kancelárii odmena za tri úkony právnej služby a to prevzatie a príprava zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom zo dňa 21. 01. 2011, písomné podanie vo veci samej - návrh na začatie konania zo dňa 27. 04. 2011 a účasť advokátskej koncipientky Mgr. Martiny Molnárovej na pojednávaní dňa 15. 05. 2012 - za 3 úkony predstavuje odmena 154,35 eura. Podľa § 16 ods. 3 vyhlášky súd priznal advokátskej kancelárii náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné a to za 2 úkony vykonané v roku 2011 po 7,41 eura a za 1 úkon v roku 2012 vo výške 7,63 eura, spolu 22,45 eura.

Podľa § 15 vyhlášky advokát má popri nároku na odmenu aj nárok na náhradu hotových výdavkov, najmä cestovného. Na pojednávaní dňa 15. 05. 2012 sa zúčastnila advokátska koncipientka advokátskej kancelárie, ktorá zastupuje navrhovateľa, pričom cestovné výdavky boli vyúčtované v zmysle § 7 zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách, keď na setu bolo použité osobné motorové vozidlo zn. Audi A4, ev. č. BA 903 SZ, ktorým bolo ubehnutých 568 km. Podľa technického preukazu tohto motorového vozidla spotreba pohonných hmôt je 5,5 litra nafty na 100 km. Advokátska kancelária nepredložila doklad o nákupe pohonných hmôt, a potom súd pri výpočte náhrady za pohonné hmoty vychádzal z údajov Štatistického úradu SR o tom, že v 20. týždni (od 14. 05. 2012 do 20. 05. 2012) bola v Slovenskej republike priemerná cena nafty 1,440 eura/liter (cena vrátane DPH).

Vzhľadom na počet ubehnutých kilometrov, potom patrí náhrada za spotrebované pohonné hmoty 44,98 eura vrátane DPH (568 km x 5,5 litra : 100 km x 1,440,-eura). Podľa § 7 ods. 1 zákona 283/2002 Z. z. za ubehnuté kilometre patrí aj základná náhrada po 0,183/km, čo pri 568 kilometroch je 103,94 eura.

Advokátska kancelária preukázala, že je platiteľom DPH, a preto sa podľa § 18 ods. 3 vyhlášky zvyšuje odmena a náhrada o DPH. O DPH sa zvyšuje odmena advokáta priznaná vo výške 154,35 eura, paušálna náhrada vo výške 22,45 eura a náhrada za ubehnuté kilometre 103,94 eura, spolu 280,74 eura, z čoho 20 % DPH je 56,15 eura. Náhrada za pohonné hmoty 44,98 sa však už nezvyšuje o DPH, pretože súd vychádzal z ceny PHM vrátane DPH. Po pripočítaní náhrady za pohonné hmoty 44,98 eura, predstavujú trovy právneho zastúpenia 381,87 eura.

Súd nepriznal advokátskej kancelárii náhradu za stratu času uplatnenú podľa

§ 17 vyhlášky vo výške 228,78 eura. Podľa citovaného ustanovenia náhrada za stratu času patrí advokátovi za predpokladu, že vykonáva úkony právnej služby v mieste, ktoré nie je jeho sídlom. V predmetnej veci sa však na pojednávaní dňa 15. 05. 2012 zúčastnila advokátska koncipientka Mgr. Martina Molnárová, pričom zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva právo na náhradu za stratu času advokátskeho koncipienta. Právo na náhradu za stratu času advokátovi je upravené aj v ustanovení

§ 24 ods. 2 zákona 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/91 Zb. o živnostenskom podnikaní (Živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov. Toto ustanovenie však neplatí primerane pre advokátskeho koncipienta (§ 63 ods. 2 zákona 586/2003 Z. z.). Advokátsky koncipient je v zmysle § 64 citovaného zákona v pracovnom pomere a jeho odmeňovanie sa spravuje pracovnoprávnymi predpismi. Náhradu za stratu času možno preto priznať iba v takom prípade, ak úkon právnej služby vykoná advokát v mieste, ktoré nie je jeho sídlom. Nakoľko pojednávania sa na tunajšom súde zúčastnila advokátska koncipientka, ktorá je v pracovnoprávnom vzťahu s advokátskou kanceláriou, nebolo možné priznať advokátskej kancelárii uplatnenú náhradu za stratu času. Podľa § 149 ods. 1 O. s. p. je odporca povinný zaplatiť priznanú náhradu trov konania spolu vo výške 421,37 eura Advokátskej kancelárii SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom v Bratislave, na účet č. 2621204160/1100.

Podľa § 160 ods. 1 O. s. p. je odporca povinný zaplatiť priznanú istinu spolu s poplatkom z omeškania navrhovateľovi a náhradu trov konania advokátskej kancelárii v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Liptovský Mikuláš, v 3 vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku, alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Pokiaľ si povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/95 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok).